
PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2016)0225

Izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas obligāta norādīšana attiecībā uz konkrētiem pārtikas produktiem

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. maija rezolūcija par obligāto izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādi attiecībā uz konkrētiem pārtikas produktiem (2016/2583(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004¹ atcelšanu (Regula par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem) un jo īpaši tās 26. panta 5. un 7. punktu,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 20. maija ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei —par izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādīšanas obligātumu attiecībā uz dzeramo pienu, piena produktu sastāvā izmantotu pienu un gaļu, kas nav liellopu gaļa, cūkgaļa, aitas, kazas un mājputnu gaļa (COM(2015)0205) un par izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādīšanas obligātumu attiecībā uz neapstrādātiem pārtikas produktiem, pārtikas produktiem ar vienu sastāvdaļu, kā arī sastāvdaļām, kas veido vairāk nekā 50 % no pārtikas produkta (COM(2015)0204),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 17. decembra ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par obligāto izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādi attiecībā uz gaļu, ko izmanto kā pārtikas sastāvdaļu (COM(2013)0755) un tam pievienoto Komisijas dienestu 2013. gada 17. decembra darba dokumentu par tās gaļas izcelsmes marķēšanu, ko izmanto kā sastāvdaļu — patērētāju attieksme, iespējamo scenāriju un ietekmes izvērtēšana (SWD(2013)0437),
- ņemot vērā 2015. gada 11. februāra rezolūciju par apstrādātas pārtikas sastāvā esošas gaļas izcelsmes valsts norādi produkta marķējumā² un Komisijas 2015. gada 6. maijā

---

¹ OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0034.

pieņemto oficiālo atbildi,

- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 13. decembra Īstenošanas Regulu (ES) Nr. 1337/2013, ar ko paredz noteikumus par to, kā piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1169/2011 attiecībā uz izcelsmes valsts un izcelsmes vietas norādīšanu svaigai, atdzesētai un saldētai cūkgaļai, aitu, kazu un mājputnu gaļai¹,
  - ņemot vērā 2014. gada 6. februāra rezolūciju² par iepriekšminēto Komisijas 2013. gada 13. decembra Īstenošanas Regulu (ES) Nr. 1337/2013,
  - ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūciju par pārtikas krīzi, krāpšanu pārtikas aprites jomā un tās kontroli³,
  - ņemot vērā jautājumu Komisijai par izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas obligātu norādi konkrētiem pārtikas produktiem (O-000031/2016 – B8-0363/2016),
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
  - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā Regulas par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem 26. panta 5. punktā ir noteikts, ka Komisijai līdz 2014. gada 13. decembrim ir jāiesniedz ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei par obligāto izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādi attiecībā uz gaļas veidiem, kas nav liellopu gaļa, cūkgaļa, aitas, kazas un mājputnu gaļa, pienu, pienu, ko izmanto par sastāvdaļu piena produktos, nepārstrādātiem pārtikas produktiem, vienas sastāvdaļas produktiem un sastāvdaļām, kas veido vairāk nekā 50 % no pārtikas produkta;
- B. tā kā Regulas par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem 26. panta 8. punktā ir noteikts, ka Komisijai līdz 2013. gada 13. decembrim jāpieņem īstenošanas akti attiecībā uz minētā panta 3. punkta piemērošanu;
- C. tā kā noteikumi par izcelsmes norādi jau ir ieviesti un efektīvi darbojas attiecībā uz daudziem citiem pārtikas produktiem, tostarp neapstrādātu gaļu, olām, augļiem un dārzeņiem, zivīm, medu, augstākā labuma olīveļļu, neapstrādātu olīveļļu, vīnu un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem;
- D. tā kā 26. panta 7. punktā par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem ir noteikts, ka ziņojumos cita starpā ir jāņem vērā patērētāja vajadzība būt informētam, izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas obligātās norādīšanas noteikuma pamatotība un šādu pasākumu ieviešanas izmaksu un ieguvumu analīze; tā kā šajā pantā turklāt ir noteikts, ka ziņojumiem var pievienot priekšlikumus attiecīgo ES tiesību aktu noteikumu grozīšanai;
- E. tā kā 26. panta 2. punktā par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem ir noteikts, ka Izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādīšana ir obligāta, ja tās nenorādīšana var maldināt patērētāju attiecībā uz pārtikas produkta īsto izcelsmes valsti

---

¹ OV L 335, 14.12.2013., 19. lpp.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0096.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0011.

vai izcelsmes vietu, jo īpaši, ja pievienotā informācija vai etiķete varētu netieši norādīt, ka produktam ir cita izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta;

- F. tā kā 2015. gada 20. maijā Komisija publicēja ziņojumu par obligātu izcelsmes valsts norādi attiecībā uz pienu, pienu, ko izmanto par sastāvdaļu piena produktos un gaļas veidiem, kas nav liellopu gaļa, cūkgaļa, aitas, kazas un mājputnu gaļa (ziņojums par pienu un citu gaļu) un ziņojumu par izcelsmes valsts obligātu norādi nepārstrādātiem pārtikas produktiem, vienas sastāvdaļas produktiem un sastāvdaļām, kas veido vairāk nekā 50 % no pārtikas produkta;
- G. tā kā saskaņā ar Komisijas ziņojumu (COM(2013)0755), jo sarežģītāki ir sasmalcināšanas un apstrādes posmi gaļas pārstrādes nozarē un jo augstāks pārstrādes līmenis, jo sarežģītāka kļūst izsekojamība, lai izcelsmi norādītu marķējumā;
- H. tā kā pārtikas aprīte nereti ir garš un sarežģīts process, kurā piedalās daudzi pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji un citas puses; tā kā patērētāji aizvien mazāk zina, kā viņu pārtika tiek ražota, un individuālie pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki ne vienmēr ir informēti par visu produkta ķēdi;
- I. tā kā patērētāju vispārējā gatavība maksāt par izcelsmes informāciju ir pieticīga, lai gan aptaujas par gatavību maksāt¹ parāda, ka patērētāji lielākoties ir ar mieru maksāt vairāk par izcelsmes informāciju;
- J. tā kā Parlaments 2015. gada 11. februāra rezolūcijā mudināja Komisiju turpināt darbu, ņemot vērā tās 2013. gada 17. decembra ziņojumu un sagatavot likumdošanas priekšlikumus, lai noteiktu obligātu izcelsmes marķējumu gaļai apstrādātos produktos, tādējādi nodrošinot lielāku pārredzamību visā pārtikas ķēdē un labāk informētu Eiropas patērētājus, vienlaikus ņemot vērā ietekmes novērtējumus un izvairoties no pārmērīgām izmaksām un administratīvā sloga; tā kā Komisija līdz šim vēl nav sagatavojusi likumdošanas priekšlikumus saistībā ar minēto ziņojumu;
- K. tā kā stingras specifikācijas ir noteiktas vienīgi brīvprātīgajām kvalitātes shēmām, piemēram, aizsargātam cilmes vietas nosaukumam (ACVN), aizsargātai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei (AGIN) vai garantētai tradicionālai īpatnībai, savukārt attiecībā uz pārtiku, kas ir Regulas (ES) Nr. 1169/2011 darbības jomā specifikācijas var būt ļoti atšķirīgas;

Dzeramais piens un piens, ko izmanto par sastāvdaļu piena produktos

1. norāda, ka Regulas par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem 32. apsvērumā ir teikts, ka piens ir viens no tiem produktiem, kura izcelsmes norāde tiek uzskatīta par īpaši svarīgu;
2. uzsver, ka saskaņā ar Eurobarometra 2013. gada aptauju 84 % ES iedzīvotāju uzskata, ka piena izcelsme ir jānorāda, gan pārdodot to kā atsevišķu produktu, gan kā sastāvdaļu piena produktos; atzīmē, ka šis ir viens no daudziem apsvērumiem, kas var ietekmēt patērētāju uzvedību;
3. norāda, ka obligāta tāda piena izcelsmes norāde, ko pārdod, kā dzeramo pienu vai kā

¹ http://ec.europa.eu/food/safety/docs/labelling_legislation_final_report_ew_02_15_284_en.pdf, 50.lpp

sastāvdaļu piena produktos, ir noderīgs pasākums, lai aizsargātu piena produktu kvalitāti un aizsargātu darbvietas nozarē, kas pārdzīvo smagu krīzi;

4. atzīmē, ka saskaņā ar aptauju, kas pievienota Komisijas ziņojumam par pienu un citu gaļu, izcelsmes obligāta marķēšana pienam un pienam, ko izmanto kā sastāvdaļu, palielina izmaksas, jo ražošanas process kļūst sarežģītāks; atzīmē, ka tajā pašā aptaujā minēts, ka uzņēmumi dažās dalībvalstīs ir pārspīlējuši obligātā izcelsmes marķējuma ietekmi uz viņu konkurētspējas stāvokli, jo aptaujā netika rasts neviens skaidrs izskaidrojums šo uzņēmumu augsto izmaksu aplēsēm, bet aptaujā tika norādīts, ka tas varētu būt spēcīgs signāls, kas liecina par stingru opozīciju izcelsmes norādīšanai marķējumā;
5. prasa izveidot Komisijas darba grupu, kas dziļāk izvērtētu Komisijas 2015. gada 20. maijā publicēto ziņojumu, lai noteiktu, kādas izmaksas varētu samazināt līdz pieņemamam līmenim, ja obligātā izcelsmes valsts norāde marķējumā tiek attiecināta uz pienu un nedaudz apstrādātiem piena produktiem;
6. atzinīgi vērtē aptaujā sniegto izmaksu un ieguvumu analīzi attiecībā uz obligāto izcelsmes norādi pienam un pienam, ko izmanto kā sastāvdaļu, bet uzskata, ka Komisija savos secinājumos pietiekami neņem vērā šādu produktu izcelsmes marķēšanas pozitīvos aspektus, piemēram, patērētāju labāku informētību; atzīmē, ka patērētāji varētu justies maldināti, ja nebūs pieejama obligātā izcelsmes norāde marķējumā, un tiks izmantots citas norādes marķējumā, piemēram, valstu karogi;
7. uzsver mazo un vidēji lielo uzņēmumu nozīmību pārstrādes ķēdē;
8. uzskata, ka Komisijai būtu jāņem vērā un jāanalizē obligātā izcelsmes marķējuma ekonomiskā ietekme uz MVU darbību attiecīgajās lauksaimniecības un pārtikas produktu ražošanas nozarēs;
9. uzskata, ka Komisijas secinājumos attiecībā uz pienu un pienu, ko izmanto kā sastāvdaļu, iespējams, pārspīlētas izcelsmes valsts marķēšanas izmaksas uzņēmumiem, jo tiek ņemti vērā visi piena produkti kopumā;
10. norāda uz Komisijas secinājumu, ka izcelsmes valsts marķēšanas izmaksas pienam būtu samērā nelielas;

Cita gaļa

11. uzsver, ka saskaņā ar Eurobarometra 2013. gada aptauju 88 % ES iedzīvotāju uzskata, ka ir nepieciešams norādīt izcelsmi citai gaļai, kas nav liellopu gaļa, cūkgaļa, aitas, kazas un mājputnu gaļa;
12. atzīmē, ka skandāls saistībā ar zirga gaļu parādīja, ka nepieciešama lielāka pārredzamība zirga gaļas piegādes ķēdē;
13. atzīmē — Komisijas ziņojumā konstatēts, ka izcelsmes valsts obligātās norādes darbības izmaksas ziņojumā minētajai gaļai būtu samērā nelielas;

Pārstrādāta gaļa

14. uzsver, ka Komisijas 2013. gada 17. decembra ziņojumā par obligāto izcelsmes valsts

vai izcelsmes vietas norādi attiecībā uz gaļu, ko izmanto kā pārtikas sastāvdaļu atzīts, ka vairāk nekā 90 % no aptaujātajiem patērētājiem uzskata, ka ir svarīgi, lai gaļas izcelsme būtu norādīta apstrādātu pārtikas produktu marķējumā;

15. uzskata, ka patērētāji, tāpat arī daudzi nozarē iesaistītie darbinieki, atbalsta obligāto gaļas izcelsmes norādi pārstrādātu produktu marķējumā, un uzskata arī, ka šāds pasākums dos iespēju saglabāt patērētāju uzticēšanos pārtikas produktu jomā, jo tiks nodrošināta lielāka pārredzamība piegādes ķēdē;
16. uzsver, ka tas ir Eiropas patērētāju interesēs, lai uz katra pārtikas produkta būtu obligāta izcelsmes norāde;
17. norāda, ka marķēšana pati par sevi neaizsargā no krāpniecības, un uzsver, ka nepieciešama izmaksu ziņā efektīva kontroles sistēma, lai nodrošinātu patērētāju uzticēšanos;
18. atgādina, ka brīvprātīgās marķēšanas shēmas tika pienācīgi īstenotas vairākās dalībvalstīs, tās bijušas veiksmīgas gan attiecībā uz patērētājiem, gan ražotājiem;
19. uzskata — tādēļ, ka netika pieņemti Regulas (ES) Nr. 1169/2011 26. panta 3. punktā noteiktie īstenošanas akti, šo pantu nav iespējams pienācīgi piemērot;
20. atzīmē, ka aizsargāts cilmes vietas nosaukums jau tiek piemērots daudziem pārstrādātiem gaļas un piena produktiem (piemēram, šķiņķim un sieram), un saskaņā ar šo norādi izmantotās gaļas izcelsme ir noteikta par ražošanas kritēriju un tiek piemērota lielāka izsekojamība; tāpēc aicina Komisiju veicināt tādu produktu izstrādi, kam ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums (ACVN), aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde (AĢIN) un garantētas tradicionālās īpatnības (GTĪ), saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012¹ un tādējādi nodrošināt, ka patērētājiem ir pieejami kvalitatīvi produkti ar drošu izcelsmi;
21. aicina Komisiju nodrošināt, lai nevienas no spēkā esošajām ES izcelsmes valsts marķēšanas prasībām netiktu pavājināta nevienās no pašreiz notiekošajām tirdzniecības sarunām, piemēram, TTIP, kā arī nodrošināt, ka netiek likti šķēršļi nekādiem turpmākiem papildus izcelsmes valsts marķēšanas noteikumiem attiecībā uz citiem pārtikas produktiem;

Secinājumi

22. aicina Komisiju īstenot obligāto izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādi attiecībā uz visu veidu dzeramo pienu, piena produktiem un gaļas produktiem, kā arī apsvērt paplašināt obligāto izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādi arī attiecībā uz vienas sastāvdaļas produktiem, vai produktiem, kuriem ir viena galvenā sastāvdaļa, sagatavojot likumdošanas priekšlikumus šajās jomās;
23. mudina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumus, lai noteiktu obligātu izcelsmes marķējumu gaļai apstrādātos produktos, tādējādi nodrošinot lielāku pārredzamību visā pārtikas ķēdē un labāk informētu Eiropas patērētājus, ņemot vērā skandālu saistībā ar zirga gaļu un citiem krāpniecības gadījumiem saistībā ar pārtiku; turklāt norāda, ka obligāto marķēšanas prasību noteikšanā ir jāņem vērā proporcionalitātes princips un

---

¹ OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.

administratīvais slogs pārtikas aprīvē iesaistītajiem uzņēmējiem un izpildiestādēm;

24. uzskata, ka izcelsmes obligātās norādes mērķis ir atjaunot patērētāju uzticēšanos saistībā ar pārtikas produktiem; aicina Komisiju sagatavot priekšlikumu šā mērķa sasniegšanai, vienlaikus ņemot vērā informācijas pārredzamību un tās saprotamību patērētājiem, Eiropas uzņēmumu ekonomisko dzīvotspēju un patērētāju pirktspēju;
25. uzsver, cik iekšējā tirgū ir svarīgi vienlīdzīgi konkurences apstākļi, un prasa Komisijai to ņemt vērā, apspriežot noteikumus par obligātu izcelsmes norādi;
26. aicina Komisiju atbalstīt marķēšanas shēmas saistībā ar dzīvnieku labturību audzēšanas, transportēšanas un kaušanas laikā;
27. pauž nožēlu par to, ka Komisija joprojām neko nav darījusi, lai iekļautu olas to produktu sarakstā, kuriem izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norāde ir obligāta, lai gan lēti olu produkti, kas pagatavoti no šķidrām vai kaltētām olām un kurus pamatā izmanto apstrādātā pārtikā, tiek importēti ES tirgū no trešām valstīm un šie olu produkti nepārprotami tiek ražoti, apejot ES aizliegumu audzēšanai sprostā; tāpēc uzskata, ka šajā sakarībā olu produktu un pārtikas, kuras sastāvā ir olas, obligātā izcelsmes un audzēšanas veida norāde marķējumā varētu uzlabot pārredzamību un aizsardzību, un aicina Komisiju iesniegt tirgus analīzi un vajadzības gadījumā izstrādāt atbilstīgus likumdošanas priekšlikumus;
28. uzskata, ka izcelsmes valsts norādīšana marķējumā dzeramajam pienam, nedaudz apstrādātiem piena produktiem (piemēram, sieram un krējumam) un nedaudz apstrādātiem gaļas produktiem (piemēram, bekonam un desiņām) izmaksātu būtiski mazāk, tāpēc šī norāde marķējumā jāizskata prioritārā kārtā;
29. uzskata, ka izcelsmes norāde marķējumā pati par sevi nenovērš krāpniecību; tāpēc iestājas par to, ka būtu apņēmīgi jāpastiprina uzraudzība, jāuzlabo spēkā esošo tiesību aktu izpilde un jānosaka stingrāki sodi;
30. aicina Komisiju veikt nepieciešamos pasākumus, lai izskaustu krāpniecību saistībā ar noteikumiem par brīvprātīgu izcelsmes norādi pārtikas produktiem;
31. aicina Komisiju atbalstīt spēkā esošās kvalitātes nodrošināšanas shēmas lauksaimniecības un pārtikas produktiem, kas ir Regulas (ES) Nr. 1151/2012 darbības jomā, un prasa izvērst popularizēšanas kampaņas attiecībā uz šiem produktiem;
32. atkārti savu aicinājumu Komisijai izpildīt tās juridiskās saistības — līdz 2013. gada 13. decembrim pieņemt īstenošanas aktus, kas nepieciešami, lai pienācīgi izpildītu Regulas (ES) Nr. 1169/2011 26. panta 3. punkta prasības, tādējādi nodrošinot, ka valsts iestādes var piemērot atbilstīgus sodus;

o

o o

33. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.